

Exodos

Ἰάσων	γυναῖκες, αἴ τῆσδ' ἐγγύς ἔστατε στέγης, ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δεῖν' εἰργασμένη Μήδεια τοισίδ' ἢ μεθέστηκεν φυγῆ;	1295
	δεῖ γάρ νιν ἦτοι γῆς γε κρυφθῆναι κάτω ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος, εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην. πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς ἀθῶος αὐτῆ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;	1300
	ἄλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὡς τέκνων ἔχω κείνην μὲν οὐς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς, ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσώσων βίον, μὴ μοί τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει, μητρῶον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.	1305
Χορός	ᾧ τλήμον, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας, Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τούσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους.	
Ἰάσων	τί δ' ἔστιν; οὐ ποῦ κάμ' ἀποκτεῖναι θέλει;	
Χορός	παῖδες τεθναῖσι χειρὶ μητρῶα σέθεν.	
Ἰάσων	οἴμοι, τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.	1310
Χορός	ὡς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.	
Ἰάσων	ποῦ γάρ νιν ἔκτειν'; ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμων;	
Χορός	πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψη φόνον.	
Ἰάσων	χαλᾶτε κληῖδας ὡς τάχιστα, πρόσπολοι, ἐκλύεθ' ἀρμούς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν, τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τείσωμαι δίκην.	1315
Μήδεια	τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας, νεκρούς ἐρευνῶν κάμὲ τὴν εἰργασμένην; παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις, λέγ' εἴ τι βούλη, χειρὶ δ' οὐ ψάυσεις ποτέ· τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατήρ δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.	1320
Ἰάσων	ᾧ μῖσος, ᾧ μέγιστον ἐχθίστη γύναι θεοῖς τε κάμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει, ἦτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης τεκοῦσα κάμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας. καὶ ταῦτα δράσασ' ἥλιόν τε προσβλέπεις	1325

	καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον; ὄλοι'. ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότε οὐ φρονῶν, ὄτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονός	1330
	Ἕλληνας ἔς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα, πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἢ σ' ἐθρέψατο. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί· κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.	1335
	ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφευθεῖσα δὲ παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα, εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπόλεσας. οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν Ἕλληνις γυνὴ ἔτλη ποθ', ὧν γε πρόσθεν ἠξίουσαν ἐγὼ	1340
	γῆμαι σέ, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί, λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν. ἄλλ' οὐ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνειδέσιν δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος·	1345
	ἔρρ', αἰσχροποιῆ καὶ τέκνων μαιφόνε. ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα, ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, οὐ παῖδας οὐς ἔφυσσας κάξεθρεψάμην ἔξω προσειπεῖν ζῶντας ἄλλ' ἀπόλεσα.	1350
Μήδεια	μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντίον λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατήρ ἠπίστατο οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἷά τ' εἰργάσω σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τᾶμ' ἀτιμάσας λέχη τερπνὸν διάξειν βίοτον ἐγγελῶν ἐμοὶ	1355
	οὐδ' ἢ τύραννος, οὐδ' ὃ σοι προσθεῖς γάμους Κρέων ἀνατεῖ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός. πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλη, κάλει καὶ Σκύλλαν ἢ Τυρσηνὸν ὤκησεν πέτραν· τῆς σῆς γὰρ ὡς χρῆν καρδίας ἀνθηψάμην.	1360
Ἰάσων	καυτή γε λυπῆ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.	
Μήδεια	σάφ' ἴσθι· λυεῖ δ' ἄλγος, ἦν σὺ μὴ ἔγγελας.	
Ἰάσων	ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.	

Μήδεια	ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῶα νόσω.	
Ἰάσων	οὔτοι νιν ἡμῆ δεξιὰ γ' ἀπώλεσεν.	1365
Μήδεια	ἀλλ' ὕβρις οἷ τε σοὶ νεοδμηῆτες γάμοι.	
Ἰάσων	λέχους σφε κήξίωσας οὔνεκα κτανεῖν;	
Μήδεια	σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;	
Ἰάσων	ἦτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.	
Μήδεια	οἶδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γὰρ σε δήξεται.	1370
Ἰάσων	οἶδ' εἰσὶν, οἴμοι, σῶ κάρα μιᾶστορες.	
Μήδεια	ἴσασιν ὅστις ἤρξε πημονῆς θεοί.	
Ἰάσων	ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.	
Μήδεια	στύγει· πικρὰν δὲ βάζιν ἐχθαίρω σέθεν.	
Ἰάσων	καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀπαλλαγαί.	1375
Μήδεια	πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.	
Ἰάσων	θάψαι νεκρούς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.	
Μήδεια	οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφας τῆδ' ἐγὼ θάψω χερί, φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος Ἀκραίας θεοῦ, ὡς μή τις αὐτούς πολεμίων καθυβρίση τύμβους ἀνασπῶν· γῆ δὲ τῆδε Σισύφου σεμνήν ἐορτὴν καὶ τέλη προσάψομεν τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου. αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως, Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος.	1380
Ἰάσων	σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανῆ κακὸς κακῶς, Ἄργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος, πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γάμων ἰδῶν.	
Ἰάσων	ἀλλὰ σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων φονία τε Δίκη.	1390
Μήδεια	τίς δὲ κλύει σοῦ θεὸς ἢ δαίμων, τοῦ ψευδόρκου καὶ ξειναπάτου;	
Ἰάσων	φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ.	
Μήδεια	στεῖχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.	
Ἰάσων	στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.	1395
Μήδεια	οὔπω θρηνεῖς μένε καὶ γῆρας.	
Ἰάσων	ὦ τέκνα φίλτατα.	
Μήδεια	μητρί γε, σοὶ δ' οὔ.	
Ἰάσων	κάπειτ' ἔκανες;	

